Súd:	Okresný súd Bratislava II
Spisová značka:	10C/104/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1209206604
Dátum vydania rozhodnutia:	10. 06. 2010
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Oľga Nižňanská
ECLI:	ECLI:SK:OSBA2:2010:1209206604.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Nižňanskou, v právnej veci navrhovateľa: L.. Ľ. G., O. XX S. N., občan SR, zastúpený advokátom JUDr. Mariánom Suchánekom, AK Grösslingova 6-8 v Bratislave, proti odporcovi: Petit Press, a.s., Lazaretská 12 v Bratislave, IČO: 357 90 253, zastúpeným DEDÁK & Partners, s.r.o., Mlynské Nivy 45 v Bratislave, o ochranu osobnosti, takto

r o z h o d o l :

Súd návrh navrhovateľa v časti o uverejnenie ospravedlnenia z a m i e t a.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy 10.000 €, do troch dni od právoplatnosti rozsudku.

Ž i a d n y z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa dňa 11.5.2009 podaným a 9.2.2010 upraveným návrhom domáhal, aby súd vydal rozsudok proti odporcovi o ochranu osobnosti v nasledovnom znení: Odporca je povinný uverejniť dva krát po sebe opakujúce sa ospravedlnenie navrhovateľovi na strane 5 v denníku Sme do 5 dní od právoplatnosti rozsudku za uverejnenie článku zo dňa 3.3.2009 "O Ski Park Ružomberok je bitka súdna", v nasledovnom znení: "Ospravedlňujeme sa L.. Ľ.F. G. za informácie uverejnené v článku ,, O Ski Park Ružomberok je bitka súdna" uverejnené v našom denníku dňa 3.3.2009, v ktorom sme uviedli: "L.. Ľ. G. strávil niekoľko mesiacov vo vyšetrovacej väzbe za výpalníctvo bratislavských firiem." Táto naša informácia sa nezakladá na pravde a bola vymyslená. L.. Ľ. G. nebol nikdy vo vyšetrovacej väzbe." Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Návrh odôvodnil tým, že odporca, ktorý dňa 3.3.2009 uverejnil vo svojom denníku článok "O Ski Park Ružomberok je bitka súdna" vychádzal z neoverených "investigatívnych" zistení, pričom autor článku použil nepravdivé, účelové a ničím nepodložené dohady a údaje. Text s odlišným vyznačením sa nezakladá na pravde a vážne poškodil dobré meno navrhovateľa, konaním odporcu došlo k mimoriadne závažnému zásahu do jeho dobrej povesti, uvedený článok spôsobil skreslený názor o ňom v predstavách iných subjektov, spochybnil jeho serióznosť v rámci podnikania na Slovensku, pričom denník vychádza ako na Slovensku, tak aj v zahraničí. Po uverejnení predmetného článku právny zástupca navrhovateľa vyzval odporcu, aby sa bez zbytočného odkladu zdržal akéhokoľvek konania, ktoré zasahuje do dobrej povesti navrhovateľa a odstránil stav spôsobený uverejnením článku tým, že uverejní vo svojom denníku ospravedlnenie a uhradí navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000 €. Uvedený článok svojim celkovým obsahom vykresľuje navrhovateľa ako osobu, ktorej spoločnosť sa stala väčšinovým akcionárom "zrejme podvodným spôsobom". Najzávažnejšie tvrdenie žalovaného spočíva v tom, že navrhovateľ "predtým strávil niekoľko mesiacov vo vyšetrovacej

väzbe za výpalníctvo bratislavských firiem". Ostatné skutkové tvrdenia a hodnotiace závery v uvedenom článku sú nepravdivé a účelovo interpretované, plné výmyslov a špekulácii, čím došlo k poškodeniu občianskej a profesijnej cti, ako i ľudskej dôstojnosti navrhovateľa. Uverejnením týchto skutkových tvrdení a hodnotiacich záverov v uvedenom článku odporca difamujúcim spôsobom neoprávnene zasiahol do osobnostných práv navrhovateľa, najmä do jeho práva na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. K hrubému zásahu do osobnostných práv navrhovateľa došlo nielen v dôsledku zverejnenia jednotlivých nepravdivých tvrdení a hodnotiacich záverov, ale tiež v spojitosti takýchto lží s pravdou skresľujúcimi tvrdeniami a nepodloženými špekuláciami, teda celkovým vyznením článku a jeho vnímaním čitateľmi. Po jeho prečítaní vyplýva pre nezainteresovaného čitateľa negatívny obraz navrhovateľa ako bezcharakterného podnikateľa, ktorý sa nebráni akýmkoľvek nekalým praktikám. Predmetný článok sa snaží vyznieť ako výsledok investigatívnej činnosti novinára a navonok vytvára dojem, že sa jedná o odhalenie akýchsi nelegálnych praktík a spoločensky nebezpečných javov, na ktorých sa podieľal navrhovateľ. Odporca má právo poskytovať verejnosti pravdivé informácie o nej i negatívnych javoch v spoločnosti, vrátane podnikateľskej sféry, o ktoré má verejnosť nepochybne záujem. Nie je však prípustné, aby zneužil tento záujem a zverejňoval nepravdivé a účelové tvrdenia a špekulácie takýmto difamujúcim spôsobom. Vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, charakter, intenzitu a spôsob zásahu do osobnostných práv navrhovateľa nepostačuje, aby odporca len upustil od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, ale aby bola primerane vyvážená a zmiernená aj nemajetková ujma na osobnosti navrhovateľa, ktorú utrpel protiprávnym konaním odporcu. Porušením práva na ochranu osobnosti vyššie popísaným spôsobom bol navrhovateľ zasiahnutý najmä v postavení podnikateľa a obchodného partnera, ktorého profesionálna ale i občianska česť a vážnosť v spoločnosti boli vážne spochybnené a pošpinené. Článok uverejnený odporcom dňa 03.03.2009 pod názvom "O Ski Park Ružomberok je bitka súdna" , treba pre účely posúdenia nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch považovať za masovokomunikačný prostriedok, ktorý má vo verejnosti široký ohlas. Odporca uvedeným článkom hrubým spôsobom zasiahol navrhovateľovi do jeho osobných práv, inkriminované tvrdenia sú nepravdivé a majú znevažujúci charakter, čím došlo k porušeniu práva na ochranu jeho osobnosti. Navrhovateľ je v dôsledku týchto tvrdení fakticky spájaný s možnou závažnou trestnou činnosťou bez toho, aby tieto informácie boli pravdivé. Tvrdenia dosahujú takú intenzitu, že zasahujú do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa, sú situácii neprimerané, presahujú rozmer možného zásahu do takej miery, ktorú už nie je možné tolerovať.

Neoprávneným zásahom je každé nepravdivé tvrdenie, bez významu je skutočnosť, či pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia, alebo či išlo iba o nedbalé preberanie poznatkov a ich rozširovanie.

Odporca dňa 10.11.2009 založil do spisu písomné vyjadrenie k návrhu, v ktorom uviedol, že žalobu považuje za nedôvodnú a žiada ju zamietnuť.

Ďalej uviedol, že predmetný článok obsahuje nasledovný výrok: "G., ktorého firma KSI bola v roku 2007 zaregistrovaná ako väčšinový majiteľ Ski Parku, zrejme podvodným spôsobom, predtým strávil niekoľko mesiacov vo vyšetrovacej väzbe za výpalníctvo bratislavských firiem".

Dňa 31.3.2009 navrhovateľ doručil odporcovi list, v ktorom namietal nepravdivosť uvedeného výroku a zároveň požadoval zdržania sa konania, ktoré podľa jeho názoru zasahuje do jeho dobrej povesti, odstránenia stavu spôsobeného zverejnením článku a požadoval právo na náhradu škody vo výške 20.000 eur.

Odporca sa domnieva, že navrhovateľ nie je v časti veci aktívne vecne legitimovaný. Predovšetkým preto, že je spoločníkom spoločnosti K.S.I. a členom dozornej rady Ski Park Ružomberok, a.s. Informácia o získaní akcií sa nijako netýka jeho osoby, článok je hodnotiacim úsudkom, ktorý nepodlieha testu pravdivosti. Tento hodnotiaci úsudok si autor článku vytvoril logickým úsudkom z podkladových informácií, skutočností, ktoré popisuje v článku - zo zápisníc o výsluchu svedka, uznesenia Prezídia Policajného zboru Úrad boja proti organizovanej kriminalite, odbor Bratislava, oddelenie vyšetrovania (ďalej len Polícia") ČVS: A. -XX/BOK-N.-XXXX (ďalej len "Uznesenie"). Polícia skutočne začala trestné stíhanie za obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, v rámci ktorého preverovala spôsob a skutočnosti nadobudnutia akcií spoločnosti SKI PARK Ružomberok, akciová spoločnosť spoločnosťou K.S.I., spol. s r.o.. Polícia vyšetrovaním zistila, že "Následkom toho bolo prevedených 5 690 ks akcií emitenta SKI PARK "Ružomberok na spol. K.S.I. Bratislava a týmto

svojim konaním O. N. uviedol do omylu pracovníčku CD CP SR a spol. FÓRUM INVEST Bratislava bola spôsobená škoda vo výške 56.900,000,- Sk Vzhľadom k tomu, že O. N. dňa 12.04.2008 zomrel a z doposiaľ vykonaného vyšetrovania nebolo zistené, že obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. 2) Trestného zákona sa okrem neho dopustila aj iná osoba.

Odporca zároveň pripustil. že časť výroku ohľadne pobytu navrhovateľa vo vyšetrovacej väzbe je nepravdivá. Preto na výzvu navrhovateľa uverejnil dňa 9.4.2009 ospravedlnenie v nasledovnom znení: V denníku SME bol dňa 03.03.2009 na strane 5 uverejnený článok O Ski Park Ružomberok je bitka, súdna, v ktorom bolo uvedené, že L.. Ľ. G. strávil niekoľko mesiacov vo vyšetrovacej väzbe za výpalníctvo bratislavských firiem. Toto tvrdenie nie je pravdivé. Za uverejnenie nepravdivého tvrdenia sa Petit Press, a.s. vydavateľ denníka SME, L.. Ľ. G. a čitateľom ospravedlňuje".

V článku bola uverejnená nepresnosť, ktorá však podľa odporcu nemohla zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľa, ani znížiť jeho česť a dôstojnosť v spoločnosti a to s prihliadnutím na fakt, že navrhovateľ bol osobou podozrivou zo spáchania viacerých
trestných činov a Okresný súd Bratislava I na neho vydal príkaz na zatknutie. Vtedajší minister vnútra S. A. vo viacerých médiách označil skutky, pre ktoré bol navrhovateľ trestne stíhaný, za obyčajné výpalníctvo. O trestnom stíhaní navrhovateľa informovali aj všetky relevantné televízne a printové médiá. Preto výrok, že navrhovateľ bol trestne stíhaný vo vyšetrovacej väzbe, hoci bol stíhaný na slobode, je bez právneho významu a nebol spôsobilý zasiahnuť do jeho osobnostných práv, nemal difamačnú povahu. Odporca navyše nekonal pri tvorbe článku s úmyslom poškodiť navrhovateľa.

Odporca má teda za to, že zásah do osobnostných práv navrhovateľa bol v zmysle ústavnej slobody prejavu oprávnený a v demokratickej spoločnosti bežný. Odporca poukazuje na Rozsudok ESĽP De Haes a Gijsels proti Belgicku, 1997, Rozsudok ESĽP Handyside proti Spojenému kráľovstvu 1976, Jersild proti Dánsku 1994, Nález Ústavného súdu ČR I. ÚS 156/99, nález Ústavného súdu Českej republiky č. IV. ÚS 146/04 a Rozsudok ESĽP Observer a Guardian proti Spojenému Kráľovstvu, v zmysle ktorých tlač hrá v demokratickej spoločnosti dôležitú úlohu. Hoci nemôže prekročiť isté hranice, konkrétne keď ide o povesť a práva iných, jej povinnosť je podávať - spôsobom zodpovedajúcim jej záväzkom a zodpovednosti - informácie a myšlienky o všetkých otázkach verejného záujmu. Sloboda prejavu je prípustná nielen pre informácie a myšlienky prijímané kladne alebo považované za neútočné alebo ako veci ľahostajné, ale aj pre tie, ktoré sú útočné, šokujú alebo spôsobujú rozruch. Sloboda prejavu platí nie len pre "informácie" alebo "myšlienky", ktoré sa prijímajú priaznivo alebo sa považujú za neškodné alebo indiferentné, ale je aj pre také, ktoré veľmi urážajú, šokujú alebo znepokojujú. Takto si to vyžaduje pluralizmus, tolerancia a veľkorysosť, bez ktorých neexistuje demokratická spoločnosť'". Významné musí byť vždy to, aby celkové vyznenie určitej informácie zodpovedalo vždy pravde. Každé zverejnenie nepravdivého údaju nemusí automaticky znamenať neoprávnený zásah do osobnostných práv; taký zásah je daný len ak 1/ existuje medzi zásahom a porušením osobnostnej sféry príčinná súvislosť a ak 2/ tento zásah v konkrétnom prípade presiahol určitú prípustnú intenzitu takou mierou, ktorú už v demokratickej spoločnosti nie je možné tolerovať. Sloboda tlače síce môže podliehať výnimkám, ale tieto je potrebné interpretovať reštriktívne a potreba obmedziť slobodu slova musí byť preukázaná presvedčivým spôsobom.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov H. C. D., O. Š., L.. F. N., oboznámil sa s obsahom ostatného spisového materiálu a dospel k záveru, že návrh je sčasti dôvodný.

Navrhovateľ pri výsluchu osobne ako aj prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrval na písomne podanom návrhu. Uviedol, že neupiera právo odporcu na slobodu prejavu, ani právo na primeranú kritiku, ale ak zverejní nepravdivé tvrdenia a zavádzajúce výroky, ktorých dôsledkom je poškodenie osobnej cti a ľudskej dôstojnosti navrhovateľa ako občana, aj ako podnikateľa v očiach verejnosti, musí znášať dôsledky s tým spojené. Odporca sám priznal, že časť vety, ktorá bola v článku uverejnená, je nepravdivá a dňa 9.4.2009 sa navrhovateľovi aj ospravedlnil, avšak toto ospravedlnenie, napísané malými písmenkami, hoci článok mal obrovské titulky, nie je možné považovať za adekvátne. Po uverejnení predmetného článku mal navrhovateľ telefonáty od veľa ľudí, preto by si želal, aby mu aj po uverejnení ospravedlnenia ľudia volali, že ho čítali. Veta, ktorú odporca uverejnil je nepravdivá a navyše má znevažujúci charakter. Navrhovateľ ňou bol spájaný so závažnou trestnou činnosťou, uviedol ho plným menom. Najväčšie útoky navrhovateľ zaregistroval odvtedy, keď pre denník Sme začal písať p. D.. Ten chodil za jeho spoločníkmi,

dohadoval si s nimi schôdzky, snažil sa získať nejaké dôkazy o jeho prepojení na politické strany a podobné nezmysly. Posledným článkom presiahol mieru únosnosti a spôsobil mu problémy aj v rodinnom živote. Musel vysvetľovať svojej 14 - ročnej dcére a 10 - ročnému synovi, že nie je pravdou, že ich otec je nejaký nepoctivý človek, ako bol vykreslený v článku. Syn odmietal chodiť do školy, v škole ho vraj spolužiaci volali "výpalník", musel navštevovať psychológa. Čo sa týka podnikania, tam taktiež pocítil výraznú ujmu. Keď sa stal väčšinovým majiteľom Ski Park Ružomberok, stredisko súrne potrebovalo investície. Preto hľadal nejakého partnera a investora. Rokovania o týchto investíciách sa viedli so srbskými partnermi a mali byť ukončené v mesiaci apríl 2009. Po vyjdení článku sa rokovania odložili na máj a potom si to partneri úplne rozmysleli. Ďalej mu bola zamietnutá aj žiadosť o poskytnutie finančných prostriedkov z eurofondov. Neoficiálne sa šepkalo, že "výpalníkom nič nedajú". Navrhovateľ vyslovil podozrenie, že článok bol napísaný na objednávku.

Odporca sa taktiež pridržal svojho písomného vyjadrenia. Doplnil, že tu existuje analógia s Tlačovým zákonom, keď dotknutá osoba nemá právo na zverejnenie tlačovej opravy, pokiaľ tak vydavateľ urobil z vlastného podnetu. Vylúčil, že článok bol uverejnený na objednávku, o navrhovateľovi sa píše už od roku 2005, preto sa domnieva, že nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi vyjdením článku a jeho negatívnym dopadom na rodinný a podnikateľský život navrhovateľa. Autor článku vychádzal z citácií vtedajšieho viceprezidenta Policajného zboru p. Z. a ministra vnútra A., ktorí sa vyjadrovali o tzv. skupine takáčovcov, medzi ktorými bol zaradený aj navrhovateľ v zmysle zoznamov, ktoré unikli z polície. Autor mal informácie, že na navrhovateľa bol vydaný príkaz na zatknutie a navrhovateľ bol skutočne zadržaný. Návrhu na vzatie do väzby však nebolo vyhovené. K omylu došlo aj z toho dôvodu, že všetci ostatní obvinení boli vzatí do väzby, okrem navrhovateľa. Všetci ale boli obvinení zo založenia zločineckej skupiny, porušovania pravidiel v hospodárskom styku, legalizácie príjmov z trestnej činnosti.

Súd vypočul svedka H. C. D., autora článku " O Ski Park Ružomberok je bitka súdna". Ten uviedol, že o kauzu Ski Park Ružomberok sa začal zaujímať vtedy, keď ho kontaktoval zdroj z polície, ktorý ho informoval, že 1. viceprezident PZ O. G. si vyžiadal celý vyšetrovací spis. Svedok ako novinár kontaktoval všetky strany sporu, žiaľ iba navrhovateľ s ním odmietol komunikovať. Asi 4 týždne po vyjdení predmetného článku ho informovali, že v ňom prišlo k chybe. Ihneď zisťoval čo sa stalo a s hrôzou zistil, že prišlo k zámene osôb ohľadne vety, že navrhovateľ strávil niekoľko mesiacov vo vyšetrovacej väzbe za výpalníctvo bratislavských firiem. Nebol to Ľ. G., ale pod iniciálmi Ľ. G.. išlo o inú osobu (Ľ.F. G. - pozn. sudcu). Za túto chybu sa vydavateľ ospravedlnil. Inak svedok zotrval na všetkých tvrdeniach uverejnených v jeho článku. Odmietol prezradiť zdroje svojich informácií a k osobe navrhovateľa uviedol, že o ňom hovoril s bývalým 1. viceprezidentom PZ M. Z.. Aj ten sa o ňom vyjadroval ako o priekopníkovi organizovaného zločinu na Slovensku. Polícia vypracovala tzv. mafiánske zoznamy, ktoré potom unikli na verejnosť. Navrhovateľ je uvedený v skupine Takáčovcov, ľudia z tohto prostredia majú na neho kontakt a berú ho ako svojho. S vedúcou osobnosťou M. H. bol v spoločnosti VESUV KT a VALLIS, s.r.o., s Jakšíkovcami vo firme JKB, s.r.o. V roku 2004 bol obvinený pre trestný čin, ktorý mal súvisieť s vydieraním podnikateľov, v podstate malo ísť o výpalníctvo. V roku 2008 bola u neho vykonaná domová prehliadka, ale údajne bol o nej vopred informovaný. V roku 2002 zamestnanci spoločnosti VESUV KT strieľali na britských fanúšikov v pube
KELT, tejto SBS potom odňali licenciu, alebo sa jej vzdala. Čo sa týka uverejnenia celého mena a priezviska osoby navrhovateľa, všetko záleží na šéfredaktorovi, alebo jeho zástupcovi, ktorí rozhodnú, či zverejnia iba iniciály mena, alebo celé meno. Upravia aj článok ako taký, dajú ho do konečnej podoby po jeho celkovom zhodnotení kompetentnými osobami.

Svedok navrhovateľa O. Š. uviedol, že s navrhovateľom spolu obchodujú a sú veľmi dobrí známi. V roku 2008 ho navrhovateľ požiadal, či by mu nevedel zohnať nejakých partnerov pre podnikanie v Ski Parku Ružomberok. Oslovil svojich priateľov v Novom Sade v Srbsku. Títo prišli na Slovensko v októbri - novembri 2008, prišli aj v decembri a bolo nadšení, nafotili si svah, natočili ho na kameru. Mali záujem vybudovať tam hotely a zabezpečiť turistov zo Srbska, ktorí nemajú také možnosti vo vlastnej krajine ohľadne zimných športov. Dohodli sa, že prídu v apríli dohodnúť konkrétne veci. V marci ale vyšiel inkriminovaný článok a jeho povinnosťou bolo oboznámiť ich s touto skutočnosťou. Stretnutie sa odložilo na máj, ale následne mu bolo oznámené, že nebudú obchodovať s človekom, ktorý sedel za výpalníctvo. Svedok sám tomu článku neveril, všetko, čo tam bolo, bol výmysel. Navrhovateľa pozná ako seriózneho človeka, nevie o tom, že by sedel za výpalníctvo, alebo že by s tým mal niečo spoločné, alebo že by bol niekedy odsúdený. Ohľadne Ski Parku sa vedú súdne spory, srbskí investori o nich vedeli, nevadilo im to, nakoľko im boli predložené Notárske zápisnice o pôžičke p. R. a to im stačilo. Okrem toho mali prísť

právnici a všetko dohodnúť. Investorovi stačilo aj vyjadrenie mesta Ružomberok, ktoré bolo prístupné jeho investíciám a dokonca bolo ochotné predať mu aj časť svojich akcií.

Svedok L.. F. N. pozná navrhovateľa viac ako 15 rokov. Pozrel si inkriminovaný článok po tom, čo ho naň upozornili kamaráti, ktorí mu volali. Volal mu aj člen Mestského zastupiteľstva mesta Ružomberok p. T., ten sa pýtal, či bol navrhovateľ naozaj vo vyšetrovacej väzbe. Okrem toho boli rôzne reakcie na internete a následne v obchodných komunitách. Volalo mu množstvo ľudí, každý sa ho na to pýtal, pretože vedeli že navrhovateľa pozná, teda pôsobil ako kontaktná osoba. Reakcie tých ľudí boli veľmi negatívne. Svedok zabezpečoval pre Ski Park ako držiteľ licencie pre finančné analýzy UNIDO kontakty pre získanie eurofondov. Po vyjdení článku mu spoločnosti, ktoré boli spracovateľmi projektov pre získanie fondov z EÚ oznámili, že s " mafiánmi spolupracovať nemôžu". Sú to spoločnosti, ktoré pracujú na vládnej úrovni a on je presvedčený, že to celé zastavilo pokračovanie projektu Ski Parku. Čo sa týka rodinného života, bol navrhovateľovi na svadbe, oslavovali spolu aj narodenie jeho prvého dieťaťa. Ich manželky sú veľké kamarátky a majú deti podobného veku. V nadväznosti na článok, ktorý vyšiel, ho navrhovateľ požiadal, či by cez svoju manželku, ktorá je námestníčkou riaditeľa DFN, nepomohol zorganizovať stretnutie s nejakým dobrým psychológom, nakoľko mal problém so synom. Deti sa mu v škole vysmievali, následkom čoho sa u neho prejavila hyperaktivita a začal mať problémy so správaním tak doma. ako aj v škole. Toto sa rieši dodnes. Svedok ďalej uviedol, že nevie o tom, že by bol navrhovateľ na tzv. mafiánskych zoznamoch.

Právny zástupca navrhovateľa ohľadne tzv. mafiánskych zoznamov namietal, že tieto neboli nikdy verifikované. Skutočnosť, že je na nich navrhovateľ uvedený, ešte neoprávňovala odporcu uvádzať o ňom nepravdivé tvrdenia a spájať ich s domnienkami. Navrhovateľ má čistý výpis aj odpis z Registra trestov. Informácia, ktorú odporca uviedol, môže niekomu uškodiť, niekomu nemusí a niekomu môže urobiť aj reklamu. U navrhovateľa vyvolala negatívnu reakciu a poškodila ho vo sfére obchodnej, ale aj spoločenskej a tiež v rodinnom živote.

Právny zástupca odporcu mal za to, že v samotnom článku je aj množstvo pravdivých informácií o Ski Parku, napr. že vtedajší PZ navrhovateľa bol označený v uznesení ÚBOKU ako osoba, ktorá sa dopustila závažného zločinu podvodu. Oficiálni predstavitelia PZ aj MV SR potvrdili, že tzv. mafiánske zoznamy unikli z prostredia polície. Je zaujímavé, že závažné trestné činy, ku ktorým mohlo dôjsť v kauze Ski Park Ružomberok a ktoré boli opísané v článku sa navrhovateľa nedotkli, ale navrhovateľ namieta iba jednu nepresnú informáciu, ku ktorej došlo omylom (zámenou osôb) a ktorá je v kontexte celého článku úplne bezvýznamná. Navrhovateľ nie je osoba, ktorá bola omylom zaradená do tzv. mafiánskych zoznamov. Jeho styky na zločinecké skupiny boli verejnosti dlho známe. Navrhovateľ upresneným petitom ustúpil od morálneho zadosťučinenia za jeden z výrokov, ktorým návrh odôvodňoval, napriek tomu zotrval na peňažnej satisfakcii v nezmenenej výške. Morálne zadosťučinenie mu už bolo zo strany odporcu dané uverejnením ospravedlnenia v denníku Sme a toto ospravedlnenie považuje odporca za postačujúce, pretože spoločenská potreba ďalšieho ospravedlnenia vzhľadom na zistený skutkový stav, absentuje. Výpoveď svedka Š. nie je možné považovať za relevantnú, nakoľko ide o nedôveryhodného svedka. Údajný srbský investor, ktorého tento svedok spomínal (F. N. - pozn. sudcu) bol zadržaný srbskou políciou a je spájaný s organizovaným zločinom, konkrétne s W. Š., verejnosti známym pre sporné udelenie slovenského občianstva. Tvrdenia, týkajúce sa poškodenia dobrého mena navrhovateľa v očiach jeho obchodných partnerov sú preto nepresvedčivé.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Predmetom všeobecného osobnostného práva ako jednotného práva je aj osobnosť každej fyzickej osoby ako individuality. Jej imanentným atribútom je okrem iných aj občianska česť, ľudská dôstojnosť a dobrá povesť. Tieto atribúty sú chránené zákonom, čo znamená, že existuje verejný záujem na ich existencii a rozvoji u každého jednotlivca, ktorý je súčasťou spoločnosti ako celku. Jedným z prostriedkov ochrany osobnostného práva je súdna ochrana, ktorá sa realizuje na základe žaloby. Takúto žalobu môže fyzická osoba podať vždy, pokiaľ je schopná v súdnom spore preukázať, že prišlo k neoprávnenému zásahu do jej práva na ochranu osobnosti. Z hľadiska poskytnutia ochrany nie je významné, či zásah bol spôsobený zavinene, či nezavinene, alebo vedome, či nevedome. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následkov, stačí, že neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie, alebo narušenie chránených práv fyzickej osoby. Vychádzajúc z § 13 a nasl. Občianskeho zákonníka, možno
takejto fyzickej osobe priznať súdnym rozhodnutím aj niektoré z prostriedkov primeraného zadosťučinenia. Zadosťučinenie spočíva v určitom plnení, ktoré sa postihnutej osobe priznáva. Toto plnenie môže byť buď a) morálnym nepeňažitým plnením, tzv. nemajetkovým zadosťučinením, b) peňažitým plnením, teda náhradou nemajetkovej ujmy. Za splnenia podmienok stanovených zákonom môžu byť súdom priznané oba tieto prostriedky.

V prejednávanej veci navrhovateľ preukázal, že odporca neoprávnene zasiahol do jeho cti a ľudskej dôstojnosti, keď dňa 3.3.2009 uverejnil v denníku Sme na str. 5 článok "O Ski park Ružomberok je bitka súdna", v ktorom okrem iného uviedol "G., ktorého firma KSI bola v roku 2007 zaregistrovaná ako väčšinový majiteľ Ski Parku zrejme podvodným spôsobom, predtým strávil niekoľko mesiacov vo vyšetrovacej väzbe za výpalníctvo bratislavských firiem."

Údaj, že navrhovateľ strávil niekoľko mesiacov vo vyšetrovacej väzbe za výpalníctvo bratislavských firiem, sa v konaní preukázal ako v celom rozsahu nepravdivý. Ide o skutkové tvrdenie, ktoré má navyše difamujúci charakter. Bez ohľadu na to, či bol, alebo nebol na navrhovateľa vydaný príkaz na zatknutie, či bol, alebo nebol zadržaný pre podanie vysvetlenia na polícii a bez ohľadu, na okolnosti, za ktorých došlo k prevodu akcií Ski Parku, na použitie tohto nepravdivého tvrdenia nemal odporca žiadne oprávnenie, ktoré by požívalo zákonnú a teda aj súdnu ochranu. V danom prípade nejde o stret medzi osobnostným právom navrhovateľa a ústavou zaručeným právom na slobodu prejavu, ako sa mylne domnieva odporca. K takémuto stretu môže prísť pri vyslovení hodnotiacich úsudkov, či skutkových tvrdení, avšak za predpokladu, že tieto vychádzajú z pravdivých (nie nepravdivých) skutočností (podkladov). Do istej miery k takémuto stretu mohlo prísť pri predchádzajúcich článkoch, v ktorých sa písalo o navrhovateľovi, čo sám pri výsluchu potvrdil, v tomto prípade si však navrhovateľ bol zrejme vedomý toho, že hodnotiace úsudky nepodliehajú testu pravdivosti, a preto žalobu nepodal. Právo na slobodu prejavu nie je neobmedzeným právom a jeho hranice sú vymedzené jednak spoločenskou potrebou šírenia informácií ako aj právom osôb, ktorých sa tieto informácie dotýkajú. Spoločenská potreba šíriť informácie nie je daná vtedy, ak ide o šírenie informácií v celom rozsahu nepravdivých. Nie je pritom rozhodujúce, či k použitiu takýchto informácií prišlo omylom, alebo úmyselne. Súd dospel k záveru, že vyššie spomínaný nepravdivý údaj mal pre osobu navrhovateľa nielen znevažujúci charakter, ale dal aj celému článku úplne iný, jednostranný rozmer vyznievajúci jednoznačne v jeho neprospech, hoci dianie okolo Ski Parku Ružomberok je predmetom neskončených súdnych sporov, ktorých výsledok nie je vopred jasný. Odporca identifikoval navrhovateľa celým menom, čím zviditeľnil jeho osobu v očiach širokej verejnosti nezameniteľným spôsobom. Zverejnením tejto informácie utrpela nielen osobnosť navrhovateľa, ale aj jeho rodina, súkromie, ktoré je jeho neoddeliteľnou súčasťou, čo mal súd preukázané výpoveďou svedka L.. N.. Skutočnosti, ohľadne dopadu tejto informácie na podnikateľské aktivity navrhovateľa nie sú relevantné z hľadiska konštatovania, že tu už existuje objektívna spôsobilosť tejto nepravdy spôsobiť navrhovateľovi ujmu na jeho právach takého rozsahu, ktorý ho môže tak v spoločenskej ako i podnikateľskej rovine úplne znemožniť. V prípade navrhovateľa ide o trestne bezúhonného občana a hoci sa pohybuje v prostredí, či medzi ľuďmi, ktorých aktivity sú v rozpore či na hranici zákona, nie je možné označiť ho za zločinca, či výpalníka. Na takéto závery nemal odporca žiadne oprávnenie, teda išlo o zásah nedovolený, v demokratickej spoločnosti neprípustný a netolerovateľný. Súd sa stotožňuje so závermi rozsudkov ESĽP, či nálezov ÚS ČR, ktoré odporca citoval, avšak tieto nie sú na

prejednávanú vec aplikovateľné. Je pravdou, že sloboda prejavu je prípustná nielen pre informácie a myšlienky prijímané kladne, alebo považované za neútočné, ale aj pre tie, ktoré sú útočné, šokujú,

alebo spôsobujú rozruch. Odporca ale nemá právo šokovať, útočiť, či urážať na základe nepravdivej informácie, čo sa mu v tomto prípade nepochybne podarilo.

Na základe vyššie uvedeného, keď odporca prekročil hranice prípustné pre slobodu prejavu, keď hoci z nedbanlivosti, zaútočil na navrhovateľa obzvlášť znevažujúcim spôsobom tým, že ho označil za "výpalníka bratislavských firiem", ktorý za túto činnosť "strávil niekoľko mesiacov vo vyšetrovacej väzbe", čím hrubo zasiahol do jeho osobnostných práv, mal súd preukázaný nárok navrhovateľa na priznanie zadosťučinenia tak v morálnej ako aj finančnej rovine. Keďže odporca priznajúc si svoje pochybenie uverejnil dňa 9.4.2009 v denníku Sme ospravedlnenie, ktoré súd považuje za postačujúce z hľadiska morálnej satisfakcie, temer identický návrh navrhovateľa v tejto časti ako nadbytočný, zamietol. Súd je ale zároveň toho názoru, že ani dvakrát po sebe sa opakujúce ospravedlnenie už neodstráni následky zásahu, ktoré nie je možné vopred v celom rozsahu ani do budúcnosti predvídať. Preto priznal navrhovateľovu aj finančnú satisfakciu vo výške 10.000,- €, ktorú považuje na zmiernenie dopadu zásahu za primeranú. Prihliadol pritom aj na správanie odporcu v priebehu konania, keď tento napriek tomu, že si bol vedomý svojho pochybenia, zotrval na tvrdeniach, ktoré získal o navrhovateľovi iba z počutia (i keď vysoko postavených bývalých funkcionárov) a na indíciách, vychádzajúcich z podkladov o trestnom stíhaní iných osôb, či z tzv. mafiánskych zoznamov, ktoré ale nie sú dôkazom preukazujúcim protispoločenské konanie navrhovateľa. Taktiež súd prihliadol na to, že denník Sme je mienkotvorné tlačové periodikum s vysokou mierou publicity tak doma ako i v zahraničí, a že práve z toho dôvodu je celospoločensky žiadúce, aby poskytoval a uverejňoval informácie, z ktorých si verejnosť vytvorí pravdivý a objektívny, nie skreslený a zavádzajúci obraz tak o pozitívnych, ako i negatívnych javoch v spoločnosti, vrátane osôb, ktoré sú objektom jej oprávneného záujmu.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Navrhovateľ mal v konaní čiastočný úspech, preto súd vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 ods. 1 veta prvá O. s. p.).